

29. évközi vasárnap 2013.

Bevezetés

A mai evangéliumi szakasz nagyon emberi, nagyon közérthető történettel modellezi a kitartó ima szükségességét. Nem a gátlástalan igazságtalan bírót állítja elénk Jézus példaképként, hanem a kitartóan kérő, követelő asszonyt, és mondja, nekünk is szólóan: „szükséges mindenkor imádkozni!” De kérdem én: Szoktunk-e mi rendszeresen imádkozni?

Kirie litánia

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy nem imádkozunk rendszeresen! Uram irgalmazz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy nem imádkozunk szereteteinkért! Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy nem imádkozunk ellenségeinkért. Uram irgalmazz!

Evangélium után

„Mennyivel inkább az Isten!”

A mai példabeszéd beletartozik abba a sorba, amelyen keresztül az Úr Jézus Isten cselekvésmódját szemlélteti. "Közületek melyik apa ad a fiának követ, amikor kenyeret kér tőle?" **Mennyivel inkább az Isten!** – Mondja Jézus.

Nemcsak a szülő és gyermek kapcsolatában mutatkozó emberi jószágból lehet következtetni Isten jószágára, hanem az éjszaka zörgető, alkalmatlankodó barát példájából is: az ajtó már zárva, az egész család alszik, de hogy ne zörgessen tovább, hát ad neki. **Mennyivel inkább az Isten!** – Mondja Jézus.

Az özvegy és a bíró példája pedig egészen merész képet tár elénk. A bíró, aki Istentől nem fél, embertől nem tart, önérdékből mégis igazságot szolgáltat a szegény özvegynek. **Hát még mennyivel inkább az Isten!** – Mondja Jézus.

Ezek a váratlan összehasonlítások azt is jelentik, hogy bárhol és bármikor csak parányi jószágot találunk, abban, mint tükörben az Atyaisten jószága tükröződik!

Egy ideális házasságban elhangozhat: ha ilyen jó a feleségem, illetve a férjem, akkor milyen jó lehet az Isten!

Aki őszi időben kirándul, hegyekbe, tavak, patakok, folyók közelébe, csodálatos őszi színes tájakat láthat, festők által megfesthetetlen színben pompázó fákat, s hulló leveleket. Milyen szép mindez! De mennyivel szebb az örök élet, amelyben színről színre láthatjuk majd minden esztétikum, minden érték, minden szépség forrását, magát a Teremtő Istent.

A világban nyitott szemmel járó ember a kicsinyből, a kevésből, a tökéletlenből következtet a nagyobbra, a még szebbre, a még tökéletesebbre, a teljességre. A gondolkodó ember a világban levő rendből és tökéletességéből, s mindabból, amit nap, mint nap lát, Isten létére következtet, s lelke Isten dicsőítésére hangolódik.

Vannak emberek, akik csak káoszt, összeviasszaságot, kudarcokat és sikertelenségeket látnak és vesznek észre. Pedig mennyivel több, mennyivel másabb ezeknél a világ! A világot ilyen szemmel látók miatt

sem mehetünk el szótlánul az evangélium utolsó mondata mellett.

A legégetőbb kérdés, ami minket érint: bár Isten irgalmassága "működik", jóságára mindig lehet számítani, ő nem távolodik tőlünk, hanem benne van az életünkben, de benne van-e a mi életünkben? Mindannyiunkéban az istenhit, és milyen? Olyan e, mint az özvegyasszonyé, aki az igazságért való könyörgését nem hagyja abba, míg az be nem teljesül. Ezért mondja Jézus: Szükséges mindenkor imádkozni!

De szoktunk-e mi imádkozni? S rendszeresen? Szünet nélkül? Mert igen szoros a kapcsolat a hit és az ima között. A hit készlet minket az imára, és az ima növeli bennünk a hitet. Az el-elmaradó imádkozás a hit elvesztéséhez vezethet. Ezért hangzik el, szinte reményvesztetten, a jövőbe látó Jézus ajkáról el a kérdés: **az Emberfia fog-e találni hitet a földön, amikor újra eljön?**

A hit válságáról megdöbbentő adatokat lehet olvasni, főként itt Európában. Sok helyen csökken a templomlátogatók, a megkereszteltek, elsőáldozók, házasságot kötők száma!

Borzasztó látni, hogy a minden szentet és nemeset pusztító kufárlelkek, mint teszik az egykor keresztény Európát, keresztények szavazataival hatalomba kerülők, nem kereszténnyé.

Tudomásul kell vennünk, hogy ma már Európa nem keresztény! Amerika nem keresztény! Hogy Ázsia, Afrika inkább az! Hogy Távol-Kelet országai, Fülöp Szigetek, Tajvan, Dél-Korea, Afrika országai: Ghána, Nigéria, Kongó, Dél-

Amerika országai, Brazília, s a Pápát adó Argentína, s Mexikó keresztényebbek, mint mi. Az indiai támasz-keresztényeknél elképzelhetetlen az, hogy valaki vasárnap ne menjen el a templomba.

Ám, ha a Föld népességét tekintjük, akkor az emberiségnek csak kisebb hányada, kevesebb, mint egyharmada, fogadja el Krisztus Urunk tanítását! **A missziós küldetés ma érvényesebb, mint bármikor.** Mert minden embernek joga van ahhoz, hogy megismerje Megváltóját és Üdvözítőjét, és emberhez méltó életet élve, eljusson az üdvösségre.

A misszió örömteli megosztása egy nagy isteni ajándéknak, amely mindenkié: **"Úgy szerette Isten e világot, hogy egyszülött Fiát adta érte"** Ennek hirdetése, vagyis a missziós tevékenység az egyház elsődleges feladata! A missziós tevékenység valamilyen formában mindannyiunk kötelessége! Hiszen mi magunk is nemes ősoktól, értünk, a mi üdvösségünkért vérüket is kiontó misszionáriusoktól kaptuk a hitet!

Evangelizációs tevékenységünkkel járulhatunk hozzá ahhoz, hogy az Emberfia, ha újra eljön, mégis találni fog majd hitet a Földön.

Az Emberfia közeledik, és egyszer eljön, az én életemben is, s az emberiségében is. Találjon hát hitet bennünk és egyházában, amely éjjel-nappal, szüntelenül könyörög liturgiájában és egyéni fohászaiban: "Jöjjön el a te országod!

„Mennyivel inkább az Isten!”

Amen

F. F.